

Evangelí del Dilluns Sant: la fragància del cor

Evangelí i comentari del Dilluns Sant. “La casa es va omplir de la fragància del perfum”. Maria i Judes van percebre la mateixa aroma: el perfum de Crist. La fragància que sortia del cor de cadascú, però, era molt diferent i, per això, la manera d'acollir el do de l'amor de Jesús també ho va ser.

Evangelí (Jn 12, 1-11)

Sis dies abans de la Pasqua, Jesús va anar a Betània, on vivia Llàtzer, aquell que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Allà li oferiren un sopar. Marta servia, i un dels qui seien a taula amb ell era Llàtzer. Llavors Maria va prendre una lliura de perfum de nard autèntic i molt costós, ungí els peus de Jesús i els hi va eixugar amb els cabells. Tota la casa s'omplí de la fragància d'aquell perfum.

Un dels seus deixebles, Judes Iscariot, el qui aviat el trairia, digué:

—Per què no venien aquest perfum per tres-cents denaris i donaven els diners als pobres?

Això ho va dir no perquè s'interessés pels pobres, sinó perquè era un lladre i, com que tenia la bossa dels diners, robava el que hi tiraven.

Jesús digué:

—Deixa-la! Ella ha guardat aquest perfum per al dia de la meva sepultura. De pobres, en tindreu sempre amb vosaltres; en canvi, a mi, no sempre em tindreu.

Una gran multitud de jueus van saber que Jesús era allà i van anar-hi, no solament per ell, sinó també per veure Llàtzer, que Jesús havia ressuscitat d'entre els morts. Llavors els grans sacerdots van decidir de matar també Llàtzer, perquè per causa d'ell molts jueus venien i creien en Jesús.

Comentari

Maria i Judes van percebre la mateixa aroma: *el perfum de Crist* (2 Co 2, 15). La fragància que sortia del cor de cadascú, però, era molt diferent i, per això la manera

d'acollir el do de l'amor de Jesús
també ho va ser.

El Senyor sap que el seu pas per la terra està arribant a la fi. Ha vingut per *estimar-nos fins a l'extrem* (Jn 13,1), com ens dirà l'Evangelí de sant Joan al capítol immediatament posterior al que llegim avui. I perquè ha vingut per estimar, en aquest moment sublim el seu cor és particularment sensible a les manifestacions d'amor que rep.

Maria no es va reservar res. Probablement, no era conscient de tot el que passaria els pròxims dies. La intuïció potser li indica que alguna cosa important podia esdevenir-se ben aviat, però segurament no dimensionava tot allò que suposaria el Misteri Pasqual.

No obstant això, ella és allí, sense condicions, sense regatejos. No sap què passarà després, però tampoc no fa càlculs. Ha rebut molt d'amor de

Jesús, i l'únic que li importa és intentar acostar-se a aquesta manera d'estimar amb tot allò que té: el seu millor perfum, els seus cabells. Perquè també la bellesa femenina pot ser —hauria de ser— un homenatge a Déu.

Judes també ha rebut molt d'amor de Jesús. El seu cor, però, s'ha anat tancant a poc a poc a aquesta font de llum i de calor. Ara mateix, la seva ànima és fosca i freda. Per això, ni la més fina de les fragàncies, ni el somriure més esplèndid del Senyor aconseguixen ja fer-lo reaccionar. Els seus sentits estan tan distorsionats, la vida està tan descentrada, que acabarà acceptant vendre Jesús per trenta monedes, quan, segons ell, el perfum valia tres-cents denaris.

Immersos de ple a la Setmana Santa, podem atansar-nos al Misteri Pasqual, ja imminent, confrontant la

nostra vida amb els dos personatges que l'Església ens presenta avui. Com ells, també nosaltres hem rebut molt d'amor de Jesús. Amb sinceritat, amb valentia, preguntem-nos si de veritat retribuïm al Senyor amb tot allò que tenim: ànima, cos, temps i cor.

Només trencant el flascó, sense guardar res, podrem cantar amb sant Pau: “donem gràcies a Déu, que, en el Crist, sempre ens porta en el seu seguici triomfal i, per mitjà nostre, escampa a tot arreu la bona olor del seu coneixement” (2 Co 2, 14).

Luis Miguel Bravo Álvarez //
mareefe - Pexels